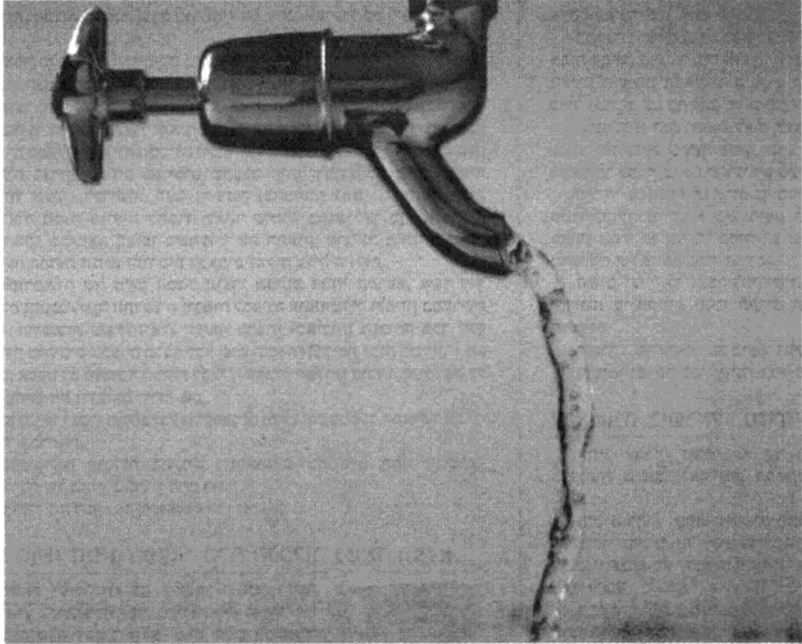

מחקר

בעריכת: י. פרינד

הזנחה פושעת: 164 מיליון קוב מים הולכים לאיבוד מדי שנה

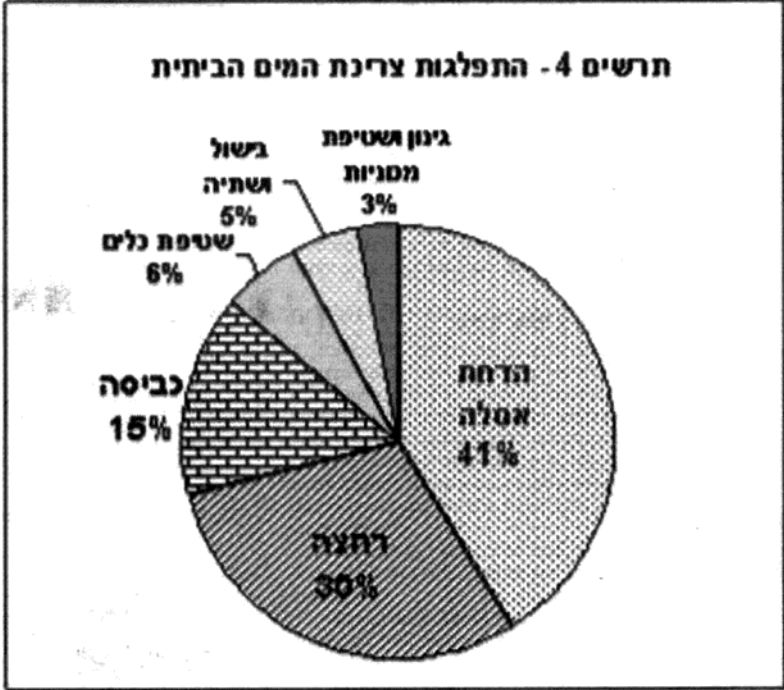

■ שיעור המים שאובדים ברשויות בדרך לברזים מגיע ל-25% מכלל הצריכה ■ ברוב הרשויות האובדן גבוה יותר מהמדינות המפותחות ■ הסיבה: בעיות בצנרת

- כמות גדולה יותר ממכויות המים שמדינת ישראל מתפילה בשנה. כך עולה מדו"ח של מכון שמואל נאמן בטכניון, שהוגש לוועדת החקירה הממלכתית לניהול משק המים.

על פי המסמך שחיברה ד"ר אופירה אילון, מדי שנה אובדים בשל גניבות מים ודליפות, 164 מיליון מטרים מעוקבים. יש רשויות מקומיות ששיעור המים שאובדים אצלן בדרך לברזים מגיע ל-25% מכלל הצריכה. בכמהצית מהרשויות שיעור אובדן המים גבוה מהמקובל במרבית המדינות המפותחות. ההפקרות היא,

ישראל שאינה נהנית מעודף מים בלשון המעטה, מאבדת מדי שנה 164 מיליון מטרים מעוקבים של מים כתוצאה מדליפות בצנרת עירונית וחוסר ניצול של ביוב מטהר להשקיה

הדו"ח מציין לטובה כמה רשויות שהצליחו ליעל את ניצול המים שלהן כמו עיריית רעננה שצמצמה את פחת המים לשיעור של פחות מ-5%. גם בחיפה נקטו פעולות למניעת אובדן המים ובנתניה הותקנה מערכת בקרת מים חדשה והפחת ירד בשנה שעברה בשיעור של כ-50%.

המצב שונה ברשויות קטנות, החסרות יכולת כלכלית לתחזק את מערכות המים והביוב. במועצה המקומית גדרה, לדוגמה, שם הפיקוח על מערכות המים נעשה בצורה ידנית בלבד, פחת המים כמעט הוכפל בחמש השנים האחרונות.

שניתן להתגבר על הבעיות הללו בעזרת אמצעים טכנולוגיים קיימים.

על פי ההערכות, כ-100 מיליון מטרים מעוקבים של ביוב אינם מגיעים למכונני טיהור השפכים, ולכן אינם מנוצלים להשקיה. גם במקרה זה מדובר בעיקר בדליפות מצנרת שחוקה. השפכים מתלחלים לקרקע ועלולים לזהם את מי התהום.

לדברי אילון, יש מחסור בנתונים על כמויות השפכים המגיעות למכונני טיהור, אולם לרשר יות המקומיות אין תמריץ לטפל בבעיה כי הן משלמות למכונני טיהור על כל מטר מעוקב של שפכים שהן מעבירות אליו.